

Forslaget går ikke ud på helt at ophæve reglerne om begrænsninger af stigninger i ejendomsværdi i § 9 og § 9 a.

Behovet for fortsat at bevare de eksisterende regler skyldes, at ejendomsværdien i årene efter denne lovs ikrafttræden kan falde under loftet. Hvis der derefter på et senere tidspunkt igen opstår stigende ejendomsværdier, vil ejendomsværdiskatten kunne stige igen, men kun op til loftet. Disse stigninger begrænses efter gældende regler, og dette ønskes ikke ændret. Der vil ligeledes opstå behov for de eksisterende regler om begrænsning af stigninger i tilfælde af ombygninger m.v.

Den foreslåede § 9 b, stk. 4, betyder at nedslaget som følge af stigende ejendomsværdier indtil 2002 er det samme i 2002, 2003 og de efterfølgende indkomstår. Fradraget er således låst fast med virkning fra og med indkomståret 2002.

De foreslåede regler i §§ 9 og 9 a sikrer, at det foreslåede fastlåste nedslag i ejendomsværdiskatten i § 9 b indgår i de beløb, der skal sammenlignes, når det skal sikres at stigende ejendomsværdier ikke udløser for store ejendomsværdiskattestigninger fra det ene år til det andet.

Til nr. 14

Ændringerne er redaktionelle. De er en følge af, at bestemmelserne i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2 og 3 om beregningsgrundlaget forslås flyttet til den nye bestemmelse i ejendomsværdiskattelovens § 4 a.

Til nr. 17

En person, der inden udgangen af indkomståret er fyldt 65 år (67 år), får efter de gældende regler normalt et nedslag i den beregnede ejendomsværdiskat på 4 promille af beregningsgrundlaget, dog maksimalt 6.000 kr. for helårshuse og 2.000 kr. for sommerhuse.

Nedslaget reduceres, hvis den skattepligtige har en indkomst over en vis størrelse.

Reduktionen foretages efter, at der er beregnet begrænsning for, hvor meget ejendomsværdiskatten kan stige efter ejendomsværdiskattelovens § 9.

Det betyder, at der til ejendomsværdiskat, som er opgjort efter reglerne i §§ 5 til 9 skal lægges et beløb svarende til en procentdel af indkomsten i indkomståret, der overstiger 143.500 kr. (2002) for enlige og 220.700 kr. (2002) for ægtepar. Den ejendomsværdiskat, der skal tillægges, kan dog aldrig blive større end det nedslagsbeløb, den skattepligtige har fået efter § 8.

Efter overgangsbestemmelserne er der sket en indfasning af denne reduktion, således at den i 2002 ud-

gør 5 pct. Fra og med indkomståret 2003 skulle reduktionsprocenten udgøre 6. Med lovforslaget fastfrysdes denne reduktionsprocent på 5.

Til nr. 19

Efter forslaget skal ejendommen kunne tjene til bolig for ejeren, for at der kan beregnes ejendomsværdiskat. Det følger af forslaget til 2. pkt. i § 11, hvorefter ejendomsværdiskatten nedsættes forholdsmæssigt, i det omfang ejendommen ikke kan tjene til bolig for ejeren. Dvs. at der ikke skal betales ejendomsværdiskat for en periode, hvor ejendommen er ubeboelig

Herudover vedrører bestemmelsen beregningen af ejendomsværdiskatten i forbindelse med flytning

Ejendomsværdiskatten beregnes fra det tidspunkt, hvor ejeren eller dennes husstand flytter ind i en ejerbolig til det tidspunkt, hvor ejeren eller dennes husstand flytter ud af boligen. Det er uden betydning, hvornår aftalen om et køb er indgået, blot den står i forbindelse med flytningen.

Hvis der flyttes ind inden overtagelsesdag, bruges overtagelsesdagen dog i stedet for indflytningstidspunktet. På samme måde gælder, at hvis der flyttes ud efter overtagelsesdag, beregnes kun ejendomsværdiskat indtil overtagelsesdag. Det er nemlig kun overtagelsesdagen, som i forvejen kendes af de administrative systemer.

Hvis ejeren og medlemmerne af dennes husstand flytter på forskellige tidspunkter, bruges det udflytningstidspunkt, som ligger tættest på overtagelsestidspunktet af en ny ejerbolig. Det bruges også som indflytningstidspunkt på den nye bolig.

Hvis udflytningstidspunktet ikke kan dokumenteres eller sandsynliggøres, bruges overtagelsestidspunktet på den nye ejerbolig.

Hvis udflytningstidspunktet ikke kan dokumenteres eller sandsynliggøres, og den nye bolig er en lejebolig, bruges indflytningstidspunktet i den nye bolig i henhold til lejekontrakten som udflytningstidspunkt

Ved anskaffelse og salg af sommerhuse beregnes ejendomsværdiskatten fra overtagelsestidspunktet til overtagelsestidspunkt. Ved afgørelsen af om noget er et sommerhus, lægges der vægt på den faktiske anvendelse. Den klassifikation, der bruges ved ejendomsvurderingen, er altså kun vejledende.

Det tilfælde, hvor ejeren af en bolig flytter ud og derefter søger at leje den tidligere bolig ud, sidestilles i denne lov med salg.

Til nr. 20

Ændringen er redaktionel.